

Slags Tivoli; det kan ogsaa være meget bedre, det koster mindre, og Folk drikke mindre der, men Folk gaar der dog hovedsagelig for en vis Sandseberpørelses Skyld, og ikke for at gjøre Studier. For den store Mængde har det ikke den Betydning, som man vil lægge deri, og det er en feilagtig Retning, man slaaer ind paa, naar man i Misforhold til vor hele Tilstand vil udvide disse Samlinger i en overordentlig Grad.

Schiern: Maa jeg blot tillade mig at gjentage, at jeg ikke vilde tiltrøe mig Evne til at indlade mig i Strid med den ærede Rigsdagsmand om det enkelte Spørgsmaal, der foreligger; men at jeg kun sølte mig opfordret til med et Par Ord at tage til Gjenmæle mod den Maade, hvorpaa han ganske i Almindelighed omtalte Sagen.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg skal tillade mig et Par oplysende Bemærkninger til den meget omtalte Sag om Skabene. I den Afdeling af Geheimearchivet, hvorom der her er Tale og som kun bestaaer af et enkelt Rum, af en Hvalving, som man kalder det, er der to Sorter Skabe; den ene, den, man søger at faae fjernet, har omtrent Lighed med et dobbelt Klædeskab af ca. 3 Alens Høide, og inden i disse Skabe er der faste Hylder, hvilket, hvad Enhver vil indrømme, er en meget uhenftsmæssig Maade at opbevare de Documenter paa, som skulle opbevares. De andre Skabe kunne kun i en meget uegentlig Forstand kaldes Skabe; det er egentlig Rister eller Kasser af 1 Alens Høide eller lidt mere og et Par Alens Brede, og i Enderne ere de forsynede med store Bernhante, ved Hjælp af hvilke man uden Vanskelighed kan transportere dem. Af disse saakaldte Skabe blive i Reglen 4 satte ovenpaa hverandre, hvorved de faae Udseende af at være eet meget stort Skab. Nu ere de gamle Skabe ikke alene brøstfældige og uhenftsmæssig indrettede, men der er ogsaa en Ubequemmelighed ved dem, og den hidrører fra, at i det omtalte Locale, hvor de kostbareste Archivalier ere opbevarede, er alt Rum paa Gulvet optaget; naar man vil udvide Samlingen, er man altsaa nødt til at

gaar tilveirs, til at udvide i Høiden, og det kan man kun gjøre ved de Skabe, der kunne sættes ovenpaa hverandre, hvorimod de gamle Skabe ikke kunne modtage nogen Tilfætning ovenpaa, og de forhindre altsaa en Udvidelse af Samlingen. Det er efter min Mening et meget væsentligt Hensyn, som maa tages ved Bestemmelsen af, om man skal skaffe nye Skabe eller ikke. Et andet Hensyn, som ogsaa maa tages, er, at de nye Skabe, som fordres, i Udbrandsstilsælde ere af en ganske anden betryggende Construction end de ældre, eftersom det er muligt at skaffe dem bort med Letthed, hvorimod de gamle Skabe ere saa uhandelige, at der ikke kan tænkes paa at transportere dem bort; det vil derfor ogsaa være meget vanskeligt at faae de Sager, de indeholde, bort paa en hensftsmæssig Maade, og at man ogsaa maa tage Forholdsregler for saadanne Tilsælde, er det vistnok overflødigt at bemærke; jeg skal derfor tillade mig at anbefale at følge Fleertallets Anstuelte, at denne Sum til Anskaffelse af Egetræsskabe bevilges.

Den ærede Rigsdagsmand, som sidder her i Nærheden (Fischer), har med Hensyn til Posten C. 3, vedkommende det naturhistoriske Museum, bemærket, at det maaskee kunde være hensftsmæssigt at lade denne Post blive staaende indtil Finantslovens tredie Behandling. Jeg har antaget det som en Selsølg, at selv om dette Endringsforslag skulde gaar igjennem, vilde det dog maaskee blive nødvendigt atter at optage Posten paa Budgettet; men da Finantsloven mulig til den Tid kunde være kommen paa et Stadium, hvor det vilde være vanskeligt at faae den optaget i den, og man, hvis det ikke skete, vilde komme i stor Forlgenhed, skal jeg tillade mig at foreslaae, at dette Endringsforslag bortfalder, under alle Omstændigheder indtil Finantsloven kommer til tredie Behandling, forsaavidt som man jo dog maaskee til den Tid kan have nogen Mening om, hvorledes Udfaldet vil blive af det fremlagte Lovforslag om denne Sag.

Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 7, som gaar ud paa, at den Sum, der er forlangt til Sculptursamlinger, skal bortfalde,